

ZAKON O ZAŠTITI ZEMLJIŠTA

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se zaštita zemljišta, sistematsko praćenje stanja i kvaliteta zemljišta, mere sanacije, remedijacije, rekultivacije, inspekcijski nadzor i druga pitanja od značaja za zaštitu i očuvanje zemljišta kao prirodnog resursa od nacionalnog interesa.

Primena zakona

Član 2.

Odredbe ovog zakona primenjuju se na sve tipove zemljišta Republike Srbije kao prirodni resurs, bez obzira na oblik svojine, njegovu namenu i korišćenje.

Cilj zakona

Član 3.

Cilj ovog zakona je da se očuvaju površine i funkcije zemljišta kao prirodnog resursa i da se spreče ili otklone štetne promene u zemljištu koje mogu da nastanu kao posledica:

- 1) erozionih procesa;
- 2) smanjenja sadržaja organske materije u zemljištu;
- 3) neprimerene poljoprivredne i šumske proizvodnje (neadekvatne i nekontrolisane agrotehničke i meliorativne mere, krčenje šuma i dr);
- 4) nekontrolisane promene namene, upravljanja i korišćenja zemljišta;
- 5) neplanske urbanizacije, odnosno izgradnje i razvoja infrastrukture;
- 6) zakiseljavanja (acidifikacija), zaslanjivanja (salinizacija) i alkalizacije zemljišta;
- 7) sabijanja zemljišta, klizišta i odrona;
- 8) požara i hemijskih udesa;

9) zagađenja (nastalog upravljanjem otpadom, ispuštanjem otpadnih voda, emisijama iz tačkastih i difuznih izvora, hemijskog zagađenja i dr);

10) eksploatacije mineralnih i organskih sirovina;

11) eksploatacije šljunka, kamena i peska;

12) nedozvoljenih arheoloških iskopavanja i istraživanja i dr.

Značenje izraza

Član 4.

Izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

1) aktivnost koja utiče na zemljište jeste svaki privremeni, povremeni ili stalni zahvat kojim se menja ili se može promeniti stanje i uslovi na nekoj lokaciji;

2) granične vrednosti jesu vrednosti zagađujućih, štetnih i opasnih materija u zemljištu koje mogu biti:

(1) granična minimalna vrednost jeste vrednost zagađujućih, štetnih i opasnih materija u zemljištu koja se bazira na njihovom prirodnom sadržaju i predstavlja vrednost za nezagađeno zemljište, pri čemu nije ili je minimalno narušena ekološka ravnoteža;

(2) granična maksimalna vrednost jeste vrednost zagađujućih, štetnih i opasnih materija u zemljištu čije prekoračenje ukazuje na nivo kontaminacije koji narušava ekološku ravnotežu, nameće dodatna ispitivanja tog zemljišta kao i ograničenja u načinu upravljanja;

3) degradacija zemljišta jeste proces narušavanja kvaliteta i funkcija zemljišta koji nastaje prirodnim putem ili ljudskom aktivnošću ili je posledica nepreduzimanja mera za sprečavanje štetnih posledica;

4) dobra stručna praksa predstavlja primenu naučnih, tehničkih i biotehničkih mera i/ili mera upravljanja i korišćenja zemljišta u cilju očuvanja i unapređivanja kvaliteta zemljišta;

II. PREVENTIVNE MERE ZAŠTITE ZEMLJIŠTA

Član 8.

Preventivne mere zaštite zemljišta obuhvataju planiranje i integrisanje zaštite zemljišta u sektorske politike i planove, utvrđivanje ispunjenosti uslova zaštite zemljišta, donošenje planskih i programskih dokumenata za zaštitu zemljišta.

Uređenje prostora i korišćenje zemljišta

Član 9.

Sprečavanje degradacije zemljišta postiže se planiranjem, uređenjem prostora, korišćenjem prirodnih resursa i dobara u skladu sa prostornim, urbanističkim i drugim planskim dokumentima (u daljem tekstu: planska dokumenta), koji se donose u skladu sa posebnim zakonima.

Mere i uslovi zaštite zemljišta, radi održivog korišćenja zemljišta su sastavni deo planskih dokumenata.

Ministarstvo nadležno za poslove zaštite životne sredine (u daljem tekstu: Ministarstvo), nadležni organ autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave učestvuju u postupku pripreme i donošenja planskih dokumenata, na način određen zakonom.

Promena namene zemljišta

Član 10.

Zemljište se koristi prema nameni određenoj u planskim dokumentima.

Kada se planskim dokumentom menja namena zemljišta, organ nadležan za donošenje planskog dokumenta, dužan je da u postupku odlučivanja poseduje saglasnost Ministarstva.

Saglasnost iz stava 2. ovog člana, Ministarstvo daje na zahtev nadležnog organa, po pribavljenom mišljenju od stručnih i naučnih organizacija o postojećem faktičkom stanju zemljišta i proceni mogućnosti promene namene zemljišta, a na osnovu podataka iz informacionog sistema za zemljište.